

SON

Sve o Nama – list učenika i djelatnika
Učeničkog doma Virovitica

šk. god. 2018./2019.
broj 21, svibanj 2019.

BUDUĆNOST

PROŠLOST

TEMA BROJA

BUDUĆNOST BEZ GRANICA

ŠUMARI vs.
KOZMETIČARKE

Gdje su naši bivši učenici?

RIJEČ UREDNICE

Dragi odgajatelji, učenici i ostali čitatelji Son-a, moje ime je Tea Meašić. Završavam peti razred Tehničke škole Virovitica, smjer Medicinska sestra- tehničar opće njege.

S ponosom Vam predstavljam 21. broj SoN-a. Bila je ovo uzbudljiva godina s mnoštvo radionica, izleta i kojekakvih aktivnosti. Nadam se da će te uživati u ovogodišnjem izdanju SoN-a s radovima koje smo prikupljali tijekom cijele godine.

Hvala Vam što ste nam pomogli u izradi našeg SoN-a i čitajte ga i dalje jer on postoji upravo zbog Vas.

Ugodni praznici,

Tea Meašić

IZDVAJAMO:

Age Group	Percentage
18-29	34
30-49	28
50-69	26
70+	22
All	24

Sve o Nama- list učenika i odgajatelja UD Virovitica šk.god.
2018./2019., broj 21, svibanj 2019..

List izlazi jednom godišnje

UREĐUJU:

Učenci novinarske skupine s voditeljicom Anitom Rešetar, mag. pedagogije i sociologije

ZA IZDAVAČA:

Martina Tišljär, prof.

IZDAVAČ:

Učenički dom Virovitica

Tomaša Masaryka 25, 33 000 Virovitica

Tel/fax: 033 295 935

UREDINICA:

Tea Meašić

SURADNICA:

Antonia Đorđević

LEKTURA:
Anita Rešetar, mag. pedagogije i sociologije

GRAFIČKA PRIPREMA:

Grafoprojekt

NAKLADA:

100 kom

Impresum

Dragi SoN-ovci!

Školska godina 2018./2019. donijela je u naš rad i domski život mnogo promjena, što i jest osobitost naše domske obitelji: jedni odlaze u lipnju, drugi dolaze u rujnu. Svakodnevno se i posvađamo i pomirimo po nekoliko puta, ali jedno ostaje isto – toplina i ljubav, bliskost između učenika i djelatnika. Jedni na druge se uvijek možemo osloniti!

Medicinsku sestru Snježanu ispratili smo u mirovinu nakon pola stoljeća rada u Domu, a u našu domsku obitelj primili medicinsku sestru Antoniju Oršulić, koja je naš rad obogatila mladenačkom energijom. Voditeljicu računovodstva Melitu Posavac ispratili smo na novo radno mjesto, a u obitelj primili Marinu Tolo. Objema želimo mnogo sreće! I na privatnom planu dogodile su se lijepe promjene. Postala sam majka maloga Franje u kolovozu, a odgajateljica Gabrijela postala je trudnica (u trenutku kada ovo pišem majka male Maris). Još prije mog odlaska na porođiljin dopust šalile smo se kako će ona biti trudna te kad se vrati s porođiljinoga dopusta kako će ja biti trudna drugi puta i tako se ukруг ne-

ćemo vidjeti otprilike 5 godina...haha.
Ali da ćemo se svakako čuti!

Pripremali smo se za 44. regionalnu Domijadu u što je bila uključena većina učenika, na čemu vam i ove godine čestitam! U sportskom dijelu natjecanja u Čakovcu osvojili smo 2. mjesto u stolnom tenisu (M) drugu godinu zaredom te se nadamo trećoj sreći! U košarci smo osvojili 3. mjesto što je za svaku pohvalu jer je to najbolji plasman u tom sportu u povijesti našega Doma. U dijelu natjecanja u kulturnom stvaralaštvu, koje se održavalo u Kutini, bili smo i ove godine uspješni te na 44. državnoj Domijadi u Rovinju imamo predstavnike u dvije kategorije (modni dizajn i skulptura). Sretno!

Kad idemo na Domijadu ili izlete, lijepo vas je gledati kako se družite, podupirete, navijate jedni za druge, smijete, šalite i međusobno i s djelatnicima – zajedništvo je posebna karakteristika našega Doma kojom se kao ravnateljica osobito ponosim!

Tema ovoga broja SoN-a dotiče se životnih promjena: iseljavanje, dilema ostati u Republici Hrvatskoj ili sreću i zadovoljstvo potražiti izvan granica Lijepa Naše. Pitali smo se gdje su

naši bivši učenici i sjećaju li se života u Domu? Mi se rado sjećamo naših bivših učenika, neopisivo se radujemo kad nas posjete. Drago nam je čuti da su zadovoljni i uspješni, da imaju vlastitu obitelj i posao za koji su se školovali. Zadovoljstvo nam je kad porazgovaramo kao odrasli ljudi.

Maturantima sretno u novim životnim avanturama! Trudite se koliko god možete, nastojte ne biti lijeni, neka vam ništa ne bude teško jer nagrada uvijek u nekom obliku čeka na vas. Savjetujem da pokušate ostati raditi tu gdje ste rođeni, u Republici Hrvatskoj, gdje je vaše srce započelo kucati. No, gdje god da vas život odnese, iskustvo života u Domu ponesite sa sobom, budite skromni i zahvalni. Pomažite ljudima oko sebe!

Na kraju, svim učenicima uspješan završetak školske godine te dugo, toplo ljeto... vratite nam se s novim frizurama, simpatijama i dogodovštinama. Djelatnicima zahvaljujem na marljivosti, odmorite na godišnjem odmoru jer u rujnu naša obitelj dobiva nove članove – učenike prvih razreda. Krećemo u nove pobjede!

Martina Tišljar, ravnateljica

ŠKOLA/RAZRED	I.	II.	III.	IV.	V.	Ukupno:
Medicina	2	5	3	5	5	20
Drvodjelski dizajner	0	0	2	0	-	2
Kozmetičarke	7	5	4	0	-	16
Gimnazija	-	3	1	1	-	5
Glazbena	0	1	3	1	-	5
Šumari	10	7	4	8	-	29
Strojari	0	1	0	0	-	1
Frizeri	1	2	1	-	-	4
Konobari	0	0	2	-	-	2
Slastičari	1	0	1	-	-	2
Hotelijeri	1	2	2	0	-	5
Ekonomisti	1	0	3	1	-	5
Instalateri	2	0	0	-	-	2
Cvjećari, Vrtlari	0	1	1	-	-	2
Komercijalisti	1	0	0	1	-	2
Kuhari	1	1	3	-	-	5
UKUPNO:	27	28	30	17	5	107

RADIONICA ADAPTACIJA

Kako bi se lakše snašli u novoj sredini novim učenicima u Učeničkom domu u rujnu se organizira više radionica i događaja pod nazivom Adaptacija. Za ovaj dio programa rada zadužena je odgajateljica savjetnica Suzana Sokele.

Prva radionica održana je 6. rujna u večernjim satima u ženskom dnevnom boravku. Tridesetak učenika se međusobno upoznavao, predstavljalo sebe i kraj iz kojeg dolaze. U druženju su sudjelovali odgajatelji i stariji učenici dramske skupine koji su izveli prigodan skeč za nove učenike. Radionicu su vodile odgajateljica Suzana Sokele i pripravnica odgajateljica Anita Rešetar, a radionici je prisustvovala stručna suradnica Ivana Štetić.

Adaptacija se nastavila likovnom radionicom, izletom na ribnjake uz sportske igre, obilaskom i upoznavanjem grada s odgajateljima, prezentacijom timova uz plesnu večer i karaoke.

RIBNJACI

U petak, 21. rujna 2018. dan smo proveli na virovitičkim ribnjacima. Izlet je organiziran za sve učenike 1. razreda i za ostale nove učenike, a u sklopu programa adaptacije.

Na izlet smo krenuli u 9 sati ujutro. Veliki dio nas išao je biciklima dok su ostali pristigli kombijem i automobilima. Po dolasku na ribnjake uslijedio je rekreativni program. Dio učenika vozio se biciklima po ribnjacima s odgajateljem Stanišom, dok su odgajatelji Ivan i Gabrijela poveli učenike na šetnju šumom dugu 4 km. Nakon povratka, umorni i gladni čekali smo ručak, roštilj i kotlovinu, za koje se brinuo ravnatelj Dražen i stariji učenici ugostiteljske struke.

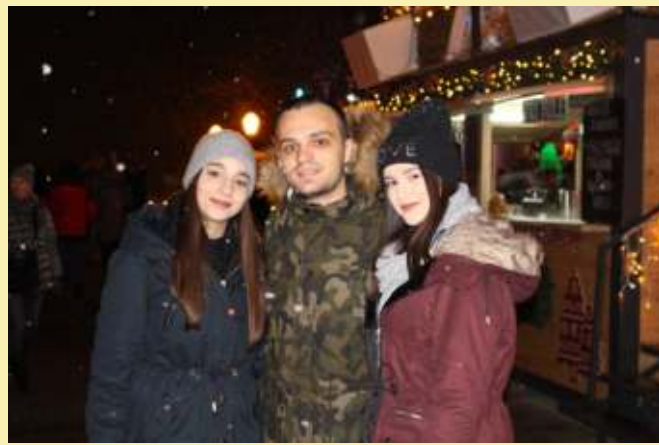
Nakon ukusnog ručka još smo se malo opustili uz druženje i zabavu te smo se uputili natrag prema domu oko 14 sati.

Bio je ovo jedan ugodno proveden dan uz druženje i zabavu čiji je glavni cilj, upoznavanje i druženje, u potpunosti ispunjen.

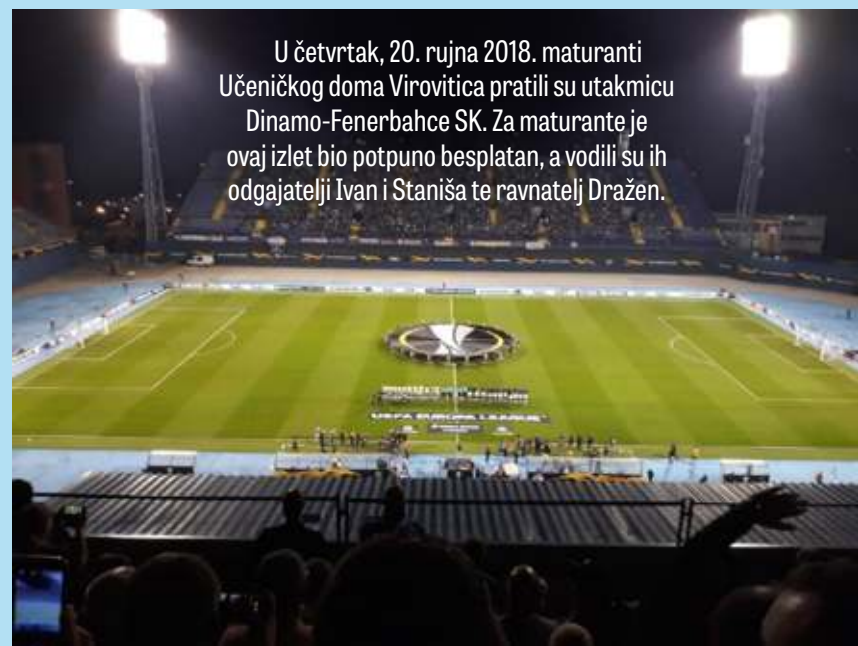

RIJEKA KARNEVAL

U petak, 14. prosinca 2018. učenici Učeničkog doma u pratnji odgajateljica i stručne suradnice posjetili su Zagreb. Učenici su razgledali "najljepši europski advent" a u kazalištu Gavella pogledali su predstavu "Povratak Filipa Latinovicza"...

U četvrtak, 20. rujna 2018. maturanti Učeničkog doma Virovitica pratili su utakmicu Dinamo-Fenerbahce SK. Za maturante je ovaj izlet bio potpuno besplatan, a vodili su ih odgajatelji Ivan i Staniša te ravnatelj Dražen.

Vukovar

Dana 4. travnja 2019. uputili smo se put grada Heroja. Ponizno i dostojanstveno u tišini, potaknuti na razmišljanje o našoj povijesti gledanjem video materijala o bivšem logorašu, našem domaćinu, gospodinu Marijanu Gubini. Noćni pazitelj Hrvoje Žunec upoznao nas

srce od mozga, osjećaje od razuma – što je posebno teško, pogotovo s tragedijom na svojim leđima. Kao 10-ogodišnja žrtva biva zarobljen 260 dugih dana, proživljava svakodnevne nezamislive patnje, umire nekoliko puta, sahranjuje svoje bližnje i napokon nakon 6420 sati

261 nedužnu žrtvu. I dalje smo se u tišini uputili u Vukovarsku bolnicu 1991., gdje je u podrumskim prostorijama vjerno rekonstruiran život nekoliko stotina ranjenika i bolničkog osoblja tijekom više-mjesečne okupacije grada. Nezamislivi su to bili uvjeti borbe za život, a najdraži

je s autobiografijom „260 dana“ i tako je naš put u Vukovar i započeo. Djelo je to maloga čovjeka koji je svakodnevnim radom na samome sebi uspio probiti sve barijere, otvoriti oči realno bez predrasuda i mržnje sagledati stvari iz svih kutova. Ključan element bio je odvojiti

ponovo vidi svjetlo dana.

Gospodin Gubina dočekao nas je vedar i nasmijan na Spomen domu Ovčari – gdje smo slušali o događanjima u noći s 20. na 21. studenoga 1991. Obišli smo i masovnu grobnicu u blizini kako bismo se pomolili i upalili lampione za

podatak je bio da su se tada tamo rodili i neki novi životi i preživjeli zahvaljujući jednom inkubatoru.

Obišli smo i Spomen dom hrvatskih branitelja izgrađen u Borovu naselju na mjestu nekadašnje pošte u kojoj je 1991. godine bilo zapovjedništvo ovog dijela grada. Zgrada je napravljena u obliku čvrsto stisnute šake, koja simbolizira snagu kojom se branio Vukovar od agresije. U središtu Doma je ponor s kupolom uništenog tenka bivše JNA, a oko su ispisana imena svih poginulih pripadnika 204. vukovarske brigade. Na 12 videoe-krana u zidovima mogu se vidjeti ratne fotografije i videosnimke ranih događanja te čuti ratna izvješća kao i podatke o svakom poginulom pripadniku brigade. Ispred Spomen doma je tenk kao znak sile koju su slomili hrabri branitelji te bi-sta Blage Zadre, junaka grada Vukovara koji se borio i vodio branitelje upravo na ovom području Vukovara.

Uputili smo se put Osijeka gdje smo obišli spomenike Domovinskoga rata te imali mali predah u osječkoj ljepotici – baroknom gradu-državi Tvrđi. Na ručak su nas gostoljubivo primili učenici i djelatnici Učeničkoga doma Hrvatskoga radiše, gdje smo se odmorili i okrijepili prije, za nas, iščekivanoga dijela dana – predavanja našega domaćina Marijana Gubine, koji je cijeli dan pratio naše izraze lica te nas pohvalio za angažiranost i interes za naš posjet. Poučio nas je da promišljamo o kulturi mira i da nije dovoljno govoriti „Ne ponovilo se!“, već da svatko od nas treba živjeti s odgovornostima i obavezama. Svatko od nas pojedinačno treba snositi odgovornost za izgradnju mira i harmonije u svome srcu, a ne dopustiti da drugi u nama potiču agresivnost.

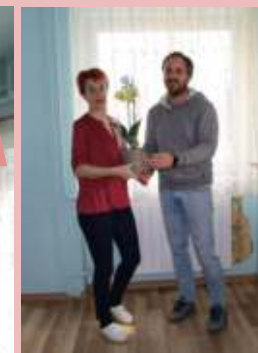
Predavanje je djelovalo emotivno na nas, čuli su se jecaji i vidjeli pokreti brisanja suza. Cilj našega puta je bio učenje o vrijednostima Domovinskog rata i Bitke za Vukovar u obrani suvereniteta i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske te razvoj kulture mira kao protuteža za sveprisutnu krizu vjere i morala te nasilnički stil života. Cilj smo ispunili, a u Viroviticu smo se vratili sretni i ispunjeni mirom. I domaćom zadaćom da članovima svoje obitelji i prijateljima pokazemo ljubav i koliko nam znače!

Drage naše žene, majke, sestre, bake, kćerke...

Danas slavimo Međunarodni dan žena i prisjećamo se hrabrih i snažnih žena koje su se, unatoč prijetnjama, zastrašivanjima i progonima, usudile podići svoj glas protiv nepravde i nejednakosti. Još i danas traje borba za jednakopravni položaj žena, osobito u radnoj okolini. Ne smijemo zaboraviti da pola čovječanstva čine žene koje daju ogroman doprinos društvu i bilo kakva vrsta diskriminacije je neprihvatljiva. Na nama svima je da osiguramo uvjete da žene budu jednako poštovane. U tom smislu u našem Domu i ove godine tradicionalno prigodnim domjenkom obilježavamo Dan žena jer želimo da znate vas cijenimo, da ste nam važne i da bez vas, žena, ovaj Dom ne bi bio to što jest – toplo i ugodno mjesto za život. Jer svaka od vas u naš rad i našu malu zajednicu unosi ono nešto majčinsko i sestrinsko... ljubav.

Ravnateljica Martina T.

DAN ŽENA

DANI KRUHA

Datum dana kruha (17.10.) povezan je sa Svjetskim danom hrane kako bi se podigla svijest o važnosti zdrave prehrane, ekološke proizvodnje i očuvanju biološke raznolikosti. Datum dana kruha obilježava se u vrtićima, školama, učeničkim domovima i institucijama koje se bave djecom. Tako je i naša bivša medicinska sestra Snežana u suradnji s učenicima postavila izložbu plodova zemlje našeg zavičajnog kraja.

VUKOVAR

Hrvatski sabor donio je 29. listopada 1999. Odluku o proglašenju dana sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. godine, kako bi se dostojanstveno i primjereno odala počast svim sudionicima obrane Vukovara, grada – simbola hrvatske slobode. Učenici su na simboličan način obilježili ovaj dan postavljanjem lampaša ispred naše zgrade.

KESTENIJADA

Uz dan kruha organizirali smo i Kestenijadu. Odgajatelj Ivan je za nas pripremio vatru u suradnji s učenicima koje su se pobrinule za kestene.

BOŽIĆ

U utorak, 18.12.2018. održali smo božićni program. Program je bio bogat sadržajem od pjevanja, plesa, glume, recitacija i mode. Učenike su iz publike podržali gosti (roditelji, profesori, djelatnici i prijatelji). Na kraju programa obratio nam se ravnatelj i ispratio nas prigodnim riječima u ove božićne praznike. Dragi gosti, hvala Vam što ste nam se i ove godine pridružili!

DOWN SINDROM

Obilježili smo Međunarodni dan sindroma down na najbolji mogući način!! S našim prijateljima Ivom, Tinom, Kristijanom i Sarom... na našoj tradicionalnoj pizzijadi. Slagali smo pizze po vlastitim željama, plesali, pjevali i napunili naše trbuščiće!! Hvala vam što ste nam došli u goste na vaš dan i podijelili svoju ljubav i sreću s nama!!

KONTRACEPCIJA

Dana 26. rujna obilježili smo Dan kontracepcije kratkim edukativnim predavanjem koje je za učenike održala medicinska sestra Snježana.

RUŽIČASTE MAJICE

PAMUK DIZAJN

U srijedu, 3.10. odgajateljica Suzana Sokele održala je radionicu "Pamuk dizajn". Kroz radionicu smo naučili dva nova koncepta- Zero waste i 5R (refuse, reduce, reuse, recycle, rot). Također, izrađivali smo nakit od ostataka pamučnih majica.

MASTERCHEF

Dana 4.12.2018. održali smo Masterchef natjecanje. U stručnom žiriju bile su naša kuharica Željka, bivša medicinska sestra Snježka i učenik Dorijan. Svaki tim je trebao osmisliti tri vrste hladnih predjela (mesno, riblje i vegetarijansko). Pobjedila je ekipa sa stola 3 (Marković, Pleško, Milovac, Simonović, Vicenski i Jaković). Drugo mjesto je zauzela muška ekipa (Pekić, Tašić, Gegić i Simonović). Treće mjesto je zauzela ekipa sa stola 1 (Lončarević, Prša, Štampf, Jovanović i Višćević).

PARLAONICA

Odgajatelji, stručna suradnica i ravnateljica Učeničkog doma Virovitica sudjelovali su od 6.-8. ožujka 2019. na Zimskoj školi za odgajatelje i stručne suradnike u učeničkim domovima koja se održavala u Osijeku. U sklopu programa stručnog usavršavanja odgajateljica Suzana Sokele i stručna suradnica Ivana Therese Štetić održale su dana 7.3.2019. radionicu "Parlaonica: Konzumiranje energetskih pića Za i Protiv". Voditeljice radionice prezentirale su polaznicima primjer dobre prakse koji provode u našem domu.

KVIZ

Naši učenici provode sate i sate gledajući serije i filmove. Odgajateljica Anita je odlučila testirati njihovo znanje i organizirala je filmski kviz. Učenici su trebali predstavniku svoje grupe objasniti pantomimom zadani film.

ABECEDA STRESA

U četvrtak, 21.2.2019. odgajateljica Anita Rešetar održala je radionicu "Abeceda stresa". Cilj radionice je bio potaknuti učenice i učenike na razmišljanje o stresnim situacijama u njihovom svakodnevnom životu i kako se na kvalitetan i produktivan način nositi sa stresnim situacijama.

KOZMETIČKI TRETMAN

Danas su učenice 2. razreda kozmetičara svoju praksu održale u prostoru Učeničkog doma Virovitica. Svi zainteresirani mogli su dobiti tretman njege lica, bojanja trepavica i obrva, njege ruku, depilacije, masaže leđa i ruku, šminiranje... Prezentaciju o njezi lica održala je učenica Marija Jaković. Zahvaljujemo svim učenicama i razrednici Nikolini Dubac što su nam omogućili predblagdansko opuštanje i uređivanje.

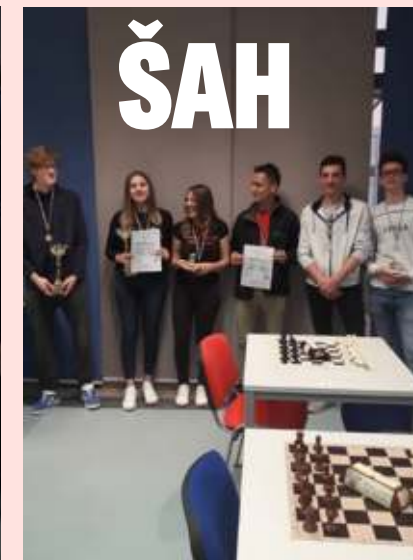
PRAVILA PONAŠANJA ZA STOLOM

Radionica o lijepom ponašanju za stolom u sklopu adaptacije učenika prve godine održana je 19. rujna 2018. u večernjim satima pod vodstvom medicinske sestre Snježane Brkić.

Svi učenici prvih razreda sastali su se u blagavani sa med. sestrom Snježanom i odgajateljicom Anitom Rešetar. Kao i svake godine tako i ove učenici su trebali pokazati svoje vještine baratanja s priborom za jelo. Radionica o lijepom ponašanju za stolom održana je u svrhu educiranja djece u načinu pravilne, upotrebe pribora za jelo, te pravilnog držanja za stolom.

Prisutno je bilo četrdesetero učenika. Nekima je služenje priborom za jelo išlo od ruke, a neki su imali poteškoća pa im je pomagala odgajateljica Anita i stariji učenici Marija Jaković i Martin Mihoković, te učenici koji su posluživali. Uz pohani parizer i francusku salatu nožem i vilicom rezali smo jabuku i bananu. Radionica je bila vrlo zanimljivo i poučno.

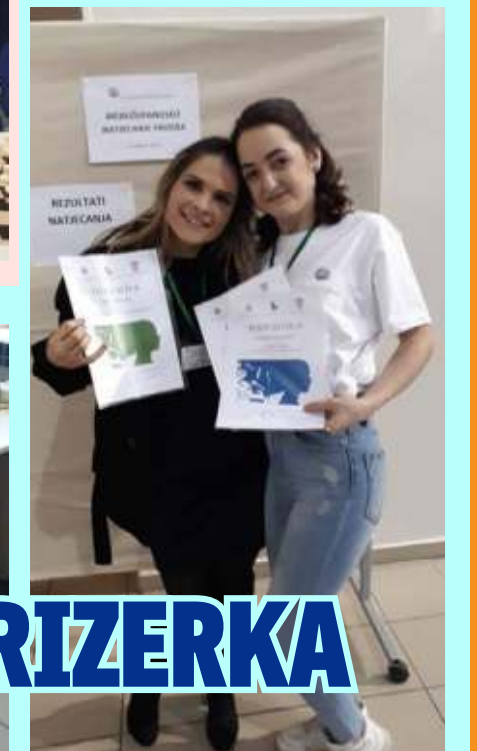
Danijela Čović i Matea Jerković
Foto: Barbara Luketić

Naša učenica Gabrijela Dugandžija sudjelovala je 15.2.2019. na među-županijskom natjecanju frizera u Čakovcu pod mentorstvom profesorice Barbare Borovac. Osvojila je 3. mjesto. Bravo Gabrijela!

U ponedjeljak, 4.3.2019. naši učenici su pod vodstvom odgajatelja Staniše sudjelovali na Šahovskom turniru učeničkih domova Regije Sjever i osvojili 1. mjesto. Sve **čestitke** učenicama Marijanu Balogu, Franji Simonoviću, Luki Prelecu i Franu Šandoru!

Dana 22. siječnja 2019. godine u 17 sati u crkvi Svetog Roka naši učenici Dominik Rob (truba) i Gabriela Šipek (sopran), polaznici Srednje glazbene škole Jan Vlašimsky održali su koncert. Program su priredili prof. Antonio Baranašić i prof. Kristina Domović. Klavirska pratnja bila je prof. Sanja Spahija. Publika je sat vremena uživala u prekrasnim zvucima. I mi smo bili i uživali, a vi koji niste može vam biti žao.

U petak, 30. studenog 2018. u Osijeku je održana 26. Palačinkijada čiji je domaćin Učenički dom Ugostiteljsko-turističke škole. Na Palačinkijadi, na kojoj je cilj ispeći što više palačinki u 3 minute na 3 tave, natjecalo se 12 ekipa. Mahom su to osječki domovi ali i gosti iz Požege, Pakraca, Vukovara, Virovitice pa čak i Pečuha. Naš su dom predstavljale Gabrijela Dugandžija, Ivana Milovac i Marija Jaković a voditeljica (i izbornica i trenerica 😊) im je bila odgajateljica Gabrijela. Djevojke su odlično predstavile naš dom. Briljirale su na samom natjecanju a samo trenutak nepažnje i mali pad koncentracije stajali su ih prvog mjesta. U pripetavanju su nadmoćno nadmašile Pakrac te završile na odličnom drugom mjestu! Čini se da su se dva tjedna vježbanja isplatila! A i svi domljani su se svaki dan sladili ukusnim palačinkama! Još jednom, Bravo Cure!!!

PALAČINKIJADA

Antonia

1. Predstavite se u nekoliko rečenica.

Zovem se Antonia, imam 22 godine, prošle godine sam završila stručni studij sestrinstva na Veleučilištu u Bjelovaru, vedra sam i kreativna osoba. Iz Virovitice sam, volim životinje i druženje s dečkom i prijateljima.

2. Životni moto

Nikada ne trči brže nego što tvoj anđeo čuvar može letjeti. Zašto baš to? Zato što sam često brzopleta i želim sve odmah i sad i onda to sve skupa ne ispadne uvijek najbolje, a taj citat me podsjeti da kroz sve idem polako i budem potpuno sigurna u odluke koje donosim.

2. Kako to da ste se odlučili za rad u učeničkom domu?

APP (ako prođe prođe) hehe šalim se, oduvijek volim rad s djecom i smatram da posao u učeničkom domu pruža upravo to.

3. Kakva ste očekivanja imali o radu s djecom?

Zaista sve najbolje, nekada nije lako, ali sve se uspijemo dogovoriti. Dobro se slažem s djecom u domu jer smo približnih godina i razumijemo se u većini situacija.

4. Koja je razlika između srednjoškolaca danas i kada ste Vi bila srednjoškolka?

Obzirom da to nije bilo toliko davno, ne vidim neku značajnu razliku, možda su današnji srednjoškolci malčice zreliji nego što smo mi bili, ali naravno, u jednom smo sigurno isti ostali, a to je kampanjsko učenje haha.

5. Savjet našim učenicima.

Ne gledajte horore prije spavanja, operite zube nakon jela i uživajte u životu, ali na pozitivan način koji ne vrijeđa nikoga oko vas.

Melita

1. Koliko ste radili u učeničkom domu do sada?

U učeničkom domu sam se zaposlila 1.4.2011. godine i sada imam 8 godina staža u ovoj ustanovi.

2. Po čemu ćete pamtiti rad u učeničkom domu?

Rad u učeničkom domu pamtiti ću po poslovnim izazovima, suradnji i druženju s kolegama, učenicima, strankama i partnerima. Razdoblje je to s usponima i padovima, vrijeme kad tražimo sebe, potvrđujemo se, dajemo se drugima i primamo od drugih.

3. Je li to bio Vaš prvi posao nakon završetka obrazovanja?

Prije i tijekom studiranja sam obavljala mnogobrojne poslove vezane uz struku i izvan nje. Te tako stekla

široki spektar znanja i iskustva. Nakon završetka fakulteta sam se zaposlila u učeničkom domu i mogu reći da mi je to prvi posao nakon završetka obrazovanja.

4. Koji su Vaši planovi za budućnost?

Planova ima mnogo. U njega su uključene moja obitelj, posao i druge aktivnosti koje me uveseljavaju. Za ostvarenje nekih dugoročnih planova treba ostvariti puno manjih planova. No, bitno je imati jasnu

sliku onoga što nas čini sretnima i onoga što bi nam ispunilo život pa tek onda se može krenuti u realizaciju svojih planova. Treba biti realan i ustrajan u ostvarenju svojih planova i naravno, uz malo sreće, može se ostvariti što se zaželi.

5. Imate li neku poruku za naše učenike i djelatnike doma?

ERASMUS

Erasmus+ najveći je program Europske unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport te obuhvaća razdoblje od 2014. do 2020. godine. Obuhvaća sve europske i međunarodne programe i inicijative Europske unije u području obrazovanja ([opće obrazovanje](#), [visoko obrazovanje](#), [obrazovanje odraslih](#)), osposobljavanja ([strukovno obrazovanje i osposobljavanje](#)), [mladih i sporta](#).

U učeničkom domu prošle i ove školske godine naši su odgajatelji i učenici sudjelovali u Erasmus + razmjeni. Odgajateljica Anita posjetila je Latviju i Mađarsku, a odgajateljica Suzana Italiju. Učenici Filip, Josip i Jelena posjetili su Portugal. Učenica Matea posjetila je Poljsku.

Anita: Do sada sam imala prilike sudjelovati u dva projekta Erasmus + programa. Prvi projekt je bio u svibnju prošle

nje školovanja. Drugi projekt je bio organiziran u Budimpešti u veljači 2019. godine. Tema mu je bila vođenje individualnog razgovora. Osobno sam prezadovoljna što mi je Učenički dom pružio ovakvu priliku jer je ovo bilo nezaboravno iskustvo. Upoznala sam predivne osobe koje se bave

Usmjeren je jačanju znanja i vještina te zapošljivosti europskih građana, kao i unaprjeđivanju obrazovanja, osposobljavanja te rada u području mladih i sporta. Posebno je usmjeren povezivanju obrazovanja, osposobljavanja i sektora mladih s poslovnim sektorom, te je otvoren za njihove zajedničke projekte.

Erasmus+ nudi mogućnosti međunarodne mobilnosti za pojedince te međunarodne suradnje za organizacije, među ostalim:

- provođenje razdoblja studija u inozemstvu,
- obavljanje stručne prakse,
- stručna usavršavanja i osposobljavanja,
- volontiranje
- razmjene mladih
- rad na međunarodnim projektima usmjerenima na modernizaciju i internacionalizaciju sektora obrazovanja, osposobljavanja, mladih i sporta.

godine gdje sam imala prilike posjetiti Latviju i prvi put putovati zrakoplovom. Tema tog projekta odnosila se na rano napušta-

istim radom kao i ja. Naučila sam nove metode rada koje neću zadržati za sebe već ću i svoje kolege poučiti novim nači-

nima i principima rada u radu s mladima. Svakako bih svima preporučila da iskoriste svaku priliku u ovom kontekstu. Na ovaj način spajate zabavu i učenje, imate

prilike upoznati nove osobe iz svih strana svijeta a isto tako i puno naučite iz tuđih i svojih iskustava.

Suzana: Kao član udruge "Pričalica" iz Virovitice bila sam na Erasmus + u Sove-

ratu, u Italiji od 23.6. do 2.7.2018. godine. Tema je bila vođenje i mentorstvo žena žrtava obiteljskog nasilja ali i ostalih ranjivih skupina. Program je bio organiziran u 4 teme- iskusi Italiju, poduzetnička i financijska pismenost, vanjsko učenje i vođenje i mentorstvo. Prošli smo niz radionica upoznavanja i suradnje. Radili smo na projektu vođenja i mentorstva. U projektu su sudjelovali kolege iz Finske, Poljske, Portugala, Španjolske, Latvije i Hrvatske. Bilo je to jedno prekrasno iskustvo koje bih preporučila svima.

Filip: od 12.1. do 26.1.2019. bio sam na stručnoj praksi Erasmus u Portugalu koju nam je omogućio project EU pod nazivom "Practice makes perfect". Odrađivao sam praksu u putničkoj agenciji te sam naučio vještine organiziranja putovanja. Obilazili smo turističke destinacije Brage, Porta i Lisabona. Nadam se da ću se opet vratiti u Portugal jer bi htio tamo živjeti zbog njihove culture i kuhinje.

Josip: od 12.1. do 26.1.2019. bio sam na stručnoj praksi u Portugalu koju nam je omogućio project EU pod nazivom "Practice makes perfect". Tamo sam praksu

odrađivao u kuhinji restorana hotela "Migaitas". Naučio sam puno novih stvari kao npr. Pripremanje škampa, bifteka te jela od hobotnica. Razgledavali smo gradove i kulturne važnosti Portugala. To iskustvo mi je bilo nezaborano jer sam naučio puno stvari o njihovoj kulturi i osnove njihovog jezika, ali i poboljšao sam svoje znanje engleskog jezika. Nadam se da ću bar još jednom u životu imati priliku da se tamo vratim, a možda i tamo nastavim život.

Jelena: Bila sam od 14.-26.1.2019. na razmjeni (stručnoj praksi) u Portugalu. Svoju stručnu praksu odradila sam u turističkoj agenciji. U tih dva tjedna radila sam poslove vezane uz rezervacije hotela, putovanja i sl. Imala sam prilike vježbati svoj engleski jezik. Upoznala sam divne osobe. Preporučila bih ovo iskustvo svim učenicima i da private ovakvu priliku koja im se ponudi jer je ovo stvarno nezaboravno iskustvo.

Matea:

ŠUMARI VS. KOZMETIČARKE

Ove školske godine smo najviše upisali učenike i učenice koji su odabrali svoje buduće zanimanje šumarski tehničar i kozmetičarka. Iz tog razloga smo htjeli vidjeti zašto su se baš naši učenici odlučili za ova usmjerenja.

ŠUMARI

Zašto ste upisali ovo usmjerenje u srednjoj školi? Volimo šumu i prirodu. Svidjelo nam se ovo zanimanje i vidimo se u ovom poslu.

Jeste li bili uzbuđeni zbog življenja u domu? Da.

Što su Vaši prijatelji mislili o preseljenju u učenički dom? Dosta naših prijatelja se preselilo u učeničke domove, a oni koji nisu u domovima nisu imali neko mišljenje o tome.

Gdje se vidite nakon srednje škole? Vidimo se na fakultetu, u rodnom mjestu kao šumarski tehničar.

Što Vam se najviše sviđa u domu? Odgajatelj, društvo, učenice, internet, izleti, sport, plejka...

KOZMETIČARKE

Zašto ste upisali ovo usmjerenje u srednjoj školi? Htjele smo upisati četverogodišnju srednju školu i od ponuđenih smjerova, ovaj smjer nam se učinio najzanimljivijim.

Jeste li bili uzbuđeni zbog življenja u domu? Da.

Što su Vaši prijatelji mislili o preseljenju u učenički dom? Prijatelji su mislili da ćemo se udaljiti i bili su malo razočarani.

Gdje se vidite nakon srednje škole? Vidimo se kao uspješne kozmetičarke, na fakultetu, policijskoj akademiji ili u Njemačkoj.

Što Vam se najviše sviđa u domu? Odgajatelj, krevet, cimerice, dečko, društvo, karaoke, ogledalo,

Životna priča naše stručne
suradnice Ivane
Od Francuske do Hrvatske

1. Predstavite se u par rečenica...

Zovem se Ivana Thérèse Štetić. Rođena sam u Toulouse-u u Francuskoj. Tamo sam se školovala i studirala psihologiju. Živim 17 godina u Virovitici te imam dva sina školarca. Moj hobby je moj vrt te volim čitati i rješavati sudoku, kakuro i križaljke.

2. Kako to da ste se odlučili preseliti u Hrvatsku?

Nakon faksa sam tražila posao u Toulouse-u i okolini ali bezuspješno. Čuvala sam djecu, ali nije bilo financijski dovoljno za samostalni život. Konačno sam išla na razgovor za posao (Dom za djecu s poremećajem u ponašanju) gdje su me htjeli zaposliti, međutim nisam bila dovoljno vremena nezaposlena da bi dom dobio poticaj od države. Tu je bila kap previše... a i s dečkom nije baš najbolje išlo... Te je godine i moja baka iz Virovitice umrla pa smo ostali bez te uže veze sa Hrvatskom, ali sam je željela nastaviti. Htjela sam vidjeti što ima u Hrvatskoj jer nije mi Francuska nudila nešto bolje.

3. Je li vam bilo teško naučiti hrvatski jezik i koliko vam je trebalo da usvojite temelje jezika?

Kako mi je tata Hrvat i kako smo svake godine dolazili u Viroviticu kod bake, hrvatski jezik nije mi bio stran, ali sam ga počela tek govoriti sa 14-15 godina kada sam počela izlaziti u grad i družiti se sa svojim vršnjacima. Samostalno sam učila hrvatsku gramatiku i počela čitati na hrvatskom. No, tek kad sam počela raditi tu sam najviše napredovala.

4. Razmišljate li možda o povratku u Francusku? Zašto da? Zašto ne?

Tu sam konačnu odluku donijela još nakon 6 mjeseci kad sam došla u Hrvatsku. Bila sam se vratila u Francusku gdje sam „izdržala“ mjesec dana, pokupila sve svoje

stvari i definitivno se selila u Viroviticu. Svake druge godine idemo kod mojih na par tjedana i to mi je sasvim dovoljno. Ovdje imam kuću, posao, prijateljice, sinove koji idu u školu i na razne izvanškolske aktivnosti, smatram da imam sve što treba za ugodan život.

5. Koja je razlika između života u Hrvatskoj i Francuskoj?

Francuska je ista kao sve ostale zemlje na zapadu: radi se cijeli tjedan da bi se živjelo preko vikenda i praznicima. Ovdje mi je tempo života ipak sporiji i ljudski...

6. Kako je biti srednjoškolac u Francuskoj i koje su razlike u usporedbi sa

srednjoškolcima u Hrvatskoj temeljem vašeg iskustva kao psihologa u učeničkom domu?

Ima puno razlika između francuskog i hrvatskog školstva, ali mislim da nema nikakve razlike između srednjoškolcima: iste su želje, nepoznanice što se tiče budućnosti...

7. Poruka za današnje i buduće srednjoškolce.

Budite otvoreni bez predrasuda, samokritični što se tiče informacija koje dobivate...

Ivana

Planiranje budućnosti je aktivnost koja se može odnositi na kraći ili duži period našeg života. Svatko od nas bi volio biti uspješan u školi, na fakultetu, na poslu, u životu...

Ostvaranje ovih dugoročnih ciljeva moguće je samo preko postavljanja manjih kratkoročnih ciljeva koji će nas dovesti tamo gdje se vidimo i gdje želimo biti. Potrebo je odbro promisliti o vlastitoj budućnosti i zapitati se kakvu budućnost želimo za sebe. Trebamo imati jansu sliku onoga što je to što bi ispunilo naš život i učinilo nas sretnih osobama.

Životni cilj mora biti specifičan, mjerljiv, ostvariv, relevantan i vremenski definiran. Cilj treba biti jasno izražen i naglašavati ono što želite postići. Mjerljivost je ono što vam pomaže prilikom upravljanja vašim akcijama za postizanje cilja. Više manjih mjerljivih koraka do cilja daje vam „male pobjede“ koje podižu motivaciju na putu do vašeg krajnjeg cilja. Kada indetificirate vama važne ciljeve, počnite razmišljati o načinima na koje možete ostvariti cilj. Razmislite i o svojim stavo-

vima, vještinama, znanjima, željama i mogućnostima, ali i o područjima na kojima još morate napredovati. Relevantan znači da odredite zašto je vama taj cilj bitan. Što će se promijeniti na

bolje u vašem životu. Postavite vremenski rok za postizanje cilja. Na ovaj način definirate jasni raspon vremena u kojem ćete provoditi definirane korake do cilja.

KORACI ZA POSTAVLJANJE ŽIVOTNIH CILJEVA:

Zapišite
ciljeve na
papir

Razbijte
ciljeve
na manje
zadatke

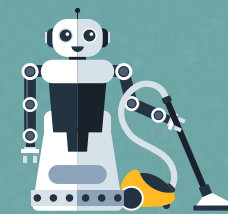
Ne
odustajte od
postavljenih
ciljeva

Postavite
široku paletu
ciljeva

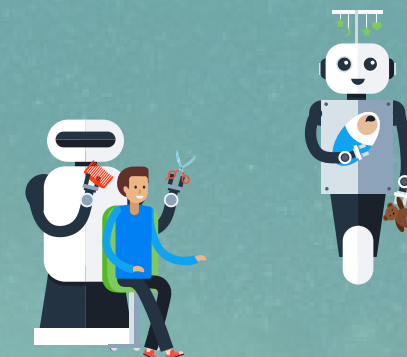
Jednom kad ste zacrtali cilj, ostvarite ga. Ako promislite o ovim pravilima, vjerojatno ćete pronaći pravu granicu da vam postavljeni ciljevi budu izazovni, ali ostvarivi. I odaberite ciljeve koje zaista želite ostvariti, inače nećete uspjeti.

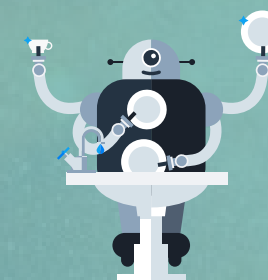
*“Doživjeti istinsku radost života znači pridonijeti onom cilju koji i sami smatramo veličanstvenim, biti snaga prirode umjesto grozničave, sebične, sitne duše.”
Bernard Shaw*

*...mene zanimaju samo koraci koje sam u svom životu činio kako bih dospio sebi samome.”
Hermann Hesse*

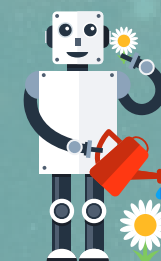
*“Ništa drugo, nego djelovanje prema određenom cilju jeste ono što čini život podnošljivim.”
Friedrich von Schiller*

„Ako si se uputio prema cilju i putem počeo zastajkivati da kameršjem gađaš svakog psa koji laje na tebe, nikada nećeš stići na cilj.“ Fjodor Mihajlovič Dostojevski

*“Život bez principa jest brod bez kormilara.”
Mahatma Gandhi*

D. Tomšić

1. Po čemu pamтите život u učeničkom domu

Domagoj Tomšić: Najviše po zezanciji i društvu.

Ivan Pejo: Život u učeničkom domu pamtim kao prvo iskustvo samostalnog života. Jedinac sam i bilo mi je uvijek lijepo među svim tim ljudima dijeliti sobu, blagovaonu. Nakon nekog vremena ne ideš u dom nego doma. Uglavnom ga pamtim po dobrim stvarima. Bilo je svega-ja sam još od one ekipe koja nije imala video nadzor, bili smo malo slobodniji.

Karlo Koren: Po tome što sam upoznao puno prijatelja i jer mi je to jedno od najljepših razdoblja u životu

Lucija Tokić: Pamtim ga najviše po tome

Antonela Rendulić

da nikad nisam bila sama u domu. Bilo nas je puno i bilo je jako lijepo. Najdraži trenutci su bili u sjenici sa gitarom i pjesmama. Bilo je naravno i loših dana. Ima i loših stvari u domu, ali na kraju se to sve zaboravi. Ostaju većinom lijepe uspomene.

Ivona Falafel

Filip Kovačević: U mojih 5 godina provedenih u domu pamtim prijateljski odnos odgajatelj-učenik, puno druženja, puno novih prijatelja. Uglavnom sve je za pamćenje.

Ivana Meseš: Život u učeničkom domu pamtim po ljudima koje sam upoznala, po odlascima na domijade, po nagradnim izlascima i po super odgajateljima.

Martina Hodak: Svoj život u učeničkom domu najviše pamtim po druženjima s ljudima koji su mi postali prijatelji za cijeli život.

Leon Perić: Učenički dom pamtim po jednoj od najvećih vrijednosti u životu a to je prijateljstvo. Tu sam upoznao druge mlade ljude, prijatelje koji su poput mene otišli iz obiteljskog doma, s kojima sam mogao podijeliti sve svoje nedoumice, s kojima sam se mogao smijati bez prestanka, učiti, a uz to međusobno si pomagali u svemu te se susretali s istim ili pak sličnim problemima, pa smo ih zajednički rješavali te se s njima lakše nosili. Također, dom pamtim po svojim odgajateljima, svojoj maloj sobici, svojim cimerima, domskoj hrani, državnoj domijadi i kućnom redu kojeg se nisam često pridržavao.

2. Tko vam je bio odgajatelj i po čemu pamтите svog odgajatelja?

Mihael Dundo: Bilo ih je više. Sve ih pamtim po ugodnom druženju i šalama.

Dragana Mirčić Kolarić: Prvi odgajatelj koji mi je držao komandu bio je gospodin Dražen, a drugi gospodin Vojo. Dražena pamtim po njegovim bilježnicama. Stalno je nešto nosio u rukama. Voju pamtim po urnebesnoj zabavi. Bilo je puno smjeha s njim. Bila je tu i odgajateljica Martina. Ona mi je kratko bila odgajatelj- dosta dobra i pomalo stroga

Antonela Rendulić: Moj odgajatelj je bio Dražen. Pamtim ga po tome što je bio uvijek spreman pomoći

Mihaela Smiljan: Sokele Suzana. Pamtim je po dobrom i velikom strpljenju.

Karlo Koren: Gabrijela Slamić, pamtim je po tome što sam uvijek imao nju za razgovor i pomoć

Iva Lebo: Moja odgajateljica je bila Suzana Sokele, jako vedra, pozitivna i draga osoba.

Martina Hodak

3. Prisjećate li se rado dana provedenih u učeničkom domu?

Lucija Tokić: Jako često!

Mihael Dundo: Da, nekad mi i fale prijatelji iz doma.

Filip Kovačević: Prisjećam. U domu nam je bilo super.

Mihaela Smiljan: Često...i doma i odgajatelja i cimera...dogodovština

Sara Vujčić Ferčić: Nisam mislila da ću ovo reći, ali da, rado se prisjećam dana provedenih u domu! Dom je četiri godine bio dio mog života i to se ne može zaboraviti i uvijek ostaju neke lijepe uspomene, kao i one ne baš toliko lijepe.

Ivona Falafel: O da, vrlo rado pričam o tim danima. Najviše se volim hvaliti uspjesima na domijadama.

Leon Perić: S nostalgijom se prisjećam dana kada sam prije tri godine živio u domu u kojem sam proveo najbolje dane svoga srednjoškolskoga obrazo-

Karlo Koren

vanja. Nedavno sam čak otvorio facebook stranicu doma te gledao slike koje su me sjetile na predivne trenutke provedene u domu. Kada sam odlazio iz doma toliko sam navikao na domski život da sam poželio zauvijek ostati u njemu, kao što danas često poželim vratiti se iako to nije izvedivo.

4. Je li vam iskustvo življenja u domu pomoglo u daljnjem životu?

Ivan Pejo: Kao što sam rekao to mi je jedno od najljepših iskustava u životu i sada kažem da bi se vratio odmah da netko ponudi. Naučiš se izvršavati obaveze, naučiš živjeti u zajednici i ne gledaš tko je tko i naučiš se poštovati tuđe mišljenje.

Lucija Tokić: Je svakako, naučila sam se lakše nositi sa ljudima. Naučila sam da iako smo možda s nekim različiti po razmišljanju ne znači da ne možemo biti jako dobri prijatelji.

Mihaela Smiljan: Da, postoji drugačiji način da živiš, poštuješ i cijeniš ono što imaš

Martina Hodak: Definitivno. Pogotovo u društvenom životu s obzirom da sam u osnovnoj školi bila dosta sramežljiva i družila se samo s nekolicinom ljudi.

Josipa Kozić: Pa u neku ruku mi je i pomoglo. Automatski sam postala odraslija. Počela sam se sama snalaziti.

Josipa Kozić

5. Koja je bila najveća spačka koju ste napravili u učeničkom domu?

Domagoj Tomšić: Pa nisam bas radio neke spačke, ali sam jednom lažirao ispričnice.

Filip Kovačević: Izlazak u grad, nakon izlaska suspenzija tjedan dana.

Sara Vujčić Ferčić: Jednom smo probali umotati deset kuna u ljepljivu traku i to ugurati u automat za slatkiše i sokove. Traka je bila dovoljno dugačka da novce možemo povući nazad i tako zapravo besplatno jesti čokoladice.

Antonela Rendulić: Najveća spačka je bila mazanje kaladontom po kvakama

Senka Meašić: Što se tiče spački bilo ih je uvijek. One su dio odrastanja i kad živiš s puno prijatelja svakodnevno se događaju nepodopštine. Bilo ih je puno.

Mihael Dundo

6. Gdje ste sada (obrazovanje, obitelj, posao)?

Zlatan Brekalo: Čekam sezonski posao.

Lucija Tokić: Nažalost, iz doma sam morala otići usred 2.godine pošto sam se preselila u Njemačku. Ovdje trenutno idem u školu.

Mihaela Smiljan: Radim u ambulanti opće prakse. Medicinska sestra u svom mjestu. Majka sam 3 sina.

Sara Vujčić Ferčić: Sada studiram Geološko inženjerstvo na Rudarsko – geološko – naftnom fakultetu.

Iva Lebo: Trenutno radim u KBC u Zagrebu, planiram upisati višu školu. Nisam se još uvijek udala, a i smatram da sam premlada za isto.

7. Savjet ili poruka današnjim učenicima u učeničkom domu?

Ivan Pejo: Moj savjet je taj da čuvaju to što sada imaju jer imaju puno više nego što smo mi imali u domu. Dom je predivan sada i da poštuju odgajatelje jer ti ljudi su odgovorni za njih i koliko god strogi bili nekada to je radi njihovog dobra, a ne zato što netko nekoga ne voli.

Iva Lebo

Mihael Dundo: Učenički dom je ujedno i vaš dom jer ste više tu nego doma. Odgajatelji su vam kao roditelji. Jako dobri i poštuju vas ako i vi poštujuete njih. Držite se svi skupa jer zajedno ste jači.

Dragana Mirčić Kolarić: Nemojte ponavljati naše greške i slušajte svoje odgajatelje. Možda puno pričaju, ali vam žele dobro. Lijep pozdrav za sve i hvala učeničkom domu za životnu školu jednog perioda u mom životu.

Martina Hodak: Uživajte dok možete. Ovakvo druženje, atmosferu, ljude -teško da ćete naći kasnije. Vjerujte, govorim iz iskustva.

Senka Meašić: Moja poruka učenicima bila bi da uživaju maksimalno u druže-

Filip Kovačević

nju i pomaganju. To je najljepši period u odrastanju jer život u zajednici je nešto predivno, a to će spoznati tek kad taj način života prestane i krenu nove avanture.

TREND ISELJAVANJA IZ HRVATSKE

Danijela Čović:

„Nemam ništa protiv toga jer i ovako ovdje nema dovoljno poslova“

Matea Jerković:

„Slažem se s Danijeolom“

Mateo Đorđević:

„Ne podržavam ovaj trend jer bih želio a se svi vrate u Hrvatsku.“

Mario Gegić:

„Podržavam jer ovdje nema života i gadno je.“

Josip Perić: „Podržavam ovaj trend jer je to postalo aktualno, ali ja ne planiram nigdje ići izvan Hrvatske“

Leon Kladušić: „Kako ljudima odgovora, neka tako i rade. U ovom slučaju neka slobodno sele iz Hrvatske ako tako žele“

Ivona Marković: „Ne podržavam iseljavanje iz Hrvatske“

Tea Meašić: „Ako se ide za boljim životom, zašto ne. Da je dobro tu, ne bi otišli. Ja osobno ne bih iselila iz Hrvatske“

Punoljetnost - zabava ili obveza?

Kada govorimo o punoljetnosti, često mislimo samo na broj godina koji označuje prelazak u svijet odraslih. Donosi li punoljetnost samo lude izlaske i dozvole ili i mnoge odgovornosti i pravila?

Da imam 18 mogao/la bih...

Često sami sebe uhvatimo u maštanju što bismo sve radili da smo punoljetni...najčešće mislimo da punoljetnost uključuje lude izlaske, život bez obveza, prve ljubavi itd., ali punoljetnost je zapravo mnogo više od toga.

Što poslije punoljetnosti?

Prelazak u svijet odraslih nije mala stvar, ona se odvija postupno prirodnim procesima. Osvještavamo se o svijetu oko nas već u dobru prelaska u pubertet kada sazrijevamo psihički, fizički i spolno. Najveću preokretnicu u našem životu čini upravo taj „veliki“ 18. rođendan. Nakon napunjenih 18 godina možeš prestati brinuti oko rečenice „Pokaži mi osobnu“, sada ju napokon s ponosom možeš izvaditi. Uz legalno kupovanje alkohola i cigareta, dolazi i obveza glasanja. Svi smo uzbuđeni kad je u pitanju vozački ispit, napokon ne moraš brinuti hoće li te starci moći odbaciti negdje. Kako se ne bi samo vozikala, imaj na umu da te jednog dana čeka i ženidba, na koju također pravo dobivaš s navršениh 18 godina.

Tko je zapravo punoljetna osoba i što ona može raditi?

Cijeli život slušamo o odgovornosti, u školi, kod kuće, vani, što nas zapravo uputi na pitanje - kada stvarno postajemo odgovorni? Punoljetna osoba je ona koja je odgovorna za svoje postupke te za njihove posljedice. Ula-zak u punoljetnost donosi sa sobom razne obaveze pri čemu se stječe poslovna sposobnost, biračko pravo, pravo na vjenčanje, slobodu konzumiranja alkohola, pušenja, gledanja raznih televizijskih programa, kockanja i stupanja u spolne odnose.

Dob punoljetnosti u raznim državama svijeta

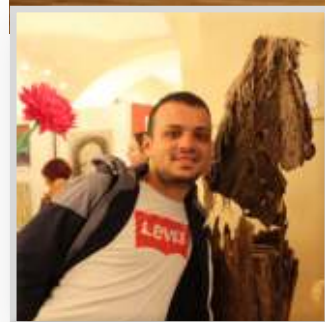
Dob punoljetnosti varira od države do države. Nikome ne bi loše sjela punoljetnost sa 16 godina kao što je npr. u Kirgistanu i Turkmenistanu. Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Brazil, Češka, Švicarska (16 u slučaju vjenčanja) imaju dob punoljetnosti 18 godina. Nešto manji broj država imaju dob punoljetnosti 20 godina, to su: Japan, Novi Zeland, Tajland (prijevremena u slučaju vjenčanja), Tajvan, Tunis. Velik broj država kao što su Ujedinjeni Arapski Emirati, Azerbajdžan, Mississippi (SAD), Monako, Egipat i Filipini imaju dob punoljetnosti 21 godinu.

(tekst preuzet sa: <http://srednjoskolci.studentski.hr/zanimljivosti/punoljetnost-zabava-ili-obveza>)

REGIONALNA

U subotu, 4.5.2019., sudjelovali smo na 44. regionalnoj Domijadi u Kutini iz područja kulture (glazbeno-plesni izraz, dramsko-scenski izraz i multimedija).

Naš Dom predstavila je dramska skupina recitacijom 'Što sam, tko sam' u izvedbi učenice Tee Meašić i autorskom predstavom 'Nevidljiva' izvedbom učenika Josipa Perića, Dorijana Burcara, Tee Pleško, Ivone Marković, Antonije Đorđević, Petre Drače, Josipe Simonović i Ivane Vincenski pod vodstvom odgajateljice Suzane Sokele. Odgajatelj Vojo Božić bio je mentor učenicima iz područja multimedije. Radova je bilo mnogo (39) u 14 kategorija. Naši su učenici bili izuzetno kreativni za što su dobili ovacije i publike i žirija za svoj rad i marljivost tijekom cijele školske godine. Svoje radove prezentirali su Leonardo Topolovčan, Dorijan Burcar, Josipa Simonović, Gabrijele Dugandžija, Gabriela Santor, Tea Ipša, Dominik Štampf, Ivona Marković, Tea Pleško i Idora Alimehaj.

Nagrađeni radovi:

MODNI DIZAJN:

1. mjesto i kvalifikacija na državnu Domijadu rad "Modus" učenika Dorijana Burcara.

SKULPTURA:

1. mjesto i kvalifikacija na državnu Domijadu rad "Possession" učenika Dorijana Burcara, Ivone Marković i Tee Pleško.

3. mjesto rad "Sova" učenika Dominika Štampfa.

INDUSTRIJSKI DIZAJN

2. mjesto rad "Stolić i lampa od vješalica" učenika Dorijana Burcara.

SLIKA

3. mjesto rad "French poet" učenice Idore Alimehaj.

Svim učenicima, kao i voditeljima, veliko hvala na uloženom trudu i entuzijazmu u izradi svojih radova u svoje slobodno vrijeme. Nema riječi kojima bismo sada opisali koliko se ponosimo vama! Hvala vam što svojom kreativnošću uljepšavate našu domsku svakodnevnicu.

Najboljima sretno u Rovinju!

DOMIJADA

Jučer 13.4.2019. sudjelovali smo na 44. regionalnoj Domijadi gdje su snage u sportskom dijelu natjecanja odmjerili učenički domovi regije Sjever. Naš Dom imao je predstavnike u nogometu, voditelj Staniša Žarković; u stolnom tenisu (M), voditelj Hrvoje Žunec; u odbojci (Ž), voditelj Ivan Kelečić, u badmintonu (Ž), voditeljica Anita Rešetar i u košarci, voditelj Darko Kovačević. U pratnji su išle i medicinska sestra Antonia Orsulić i ravnateljica Martina Tišljar. Naši su se učenici dobro držali u svim sportovima, poštivali fer play te navijali jedni za druge do posljednje sekunde. Ponajbolji među nama dobili su medalje i pehare. Stolnotenisači za osvojeno 2. mjesto. Čestitke učenicima i voditelju Žuncu na marljivom radu cijele školske godine, na timskom radu i izvrsnom predstavljanju našega Doma. Naime, drugu godinu zaredom smo osvojili 2. mjesto i držimo fige da bude treća sreća! U košarci smo osvojili 3. mjesto što je za naš Dom također veliki uspjeh i najbolji plasman u košarci u povijesti Učeničkog doma. Čestitke učenicima i voditelju Kovačeviću! Svim ostalim učenicima i učenicama hvala na trudu i marljivosti, bili ste sjajni i ponosni smo na vas!!

Jučer 13.4.2019. sudjelovali smo na 44. regionalnoj Domijadi gdje su snage u sportskom dijelu natjecanja odmjerili učenički domovi regije Sjever.

Naš Dom imao je predstavnike u nogometu, voditelj Staniša Žarković; u stolnom tenisu (M), voditelj Hrvoje Žunec; u odbojci (Ž), voditelj Ivan Kelečić, u badmintonu (Ž), voditeljica Anita Rešetar i u košarci, voditelj Darko Kovačević. U pratnji su išle i medicinska sestra Antonia Orsulić i ravnateljica Martina Tišljar. Naši su se učenici dobro držali u svim sportovima, poštivali fer play te navijali jedni za druge do posljednje sekunde. Ponajbolji među nama dobili su medalje i pehare. Stolnotenisači za osvojeno 2. mjesto. Čestitke učenicima i voditelju Žunecu na marljivom radu cijele školske godine, na timskom radu i izvrsnom predstavljanju našega Doma. Naime, drugu godinu zaredom smo osvojili 2. mjesto i držimo fige da bude treća sreća! U košarci smo osvojili 3. mjesto što je za naš Dom također veliki uspjeh i najbolji plasman u košarci u povijesti Učeničkog doma. Čestitke učenicima i voditelju Kovačeviću! Svim ostalim učenicima i učenicima hvala na trudu i marljivosti, bili ste sjajni i ponosni smo na vas!!

SPORT

KULTURA

GDJE SE VIDIM ZA 10 GODINA?

Burcar Dorijan
Na Umjetničkoj akademiji

Simonović Đurđica
Van Hrvatske

Lončarević Filip
U nekom hotelu kao upravitelj svih poslova

Šandor Fran
Radim u svojoj struci, imam obitelj i igram nogomet

Dugandžija Gabrijela
U svom frizerskom salonu

Perić Ivan
Na televiziji kao voditelj emisije o zdravom životu

Višćević Viktorija
Ne znam ni di sam sutra, a kamoli za 10 godina

Bećević Darko
Doma, zaposlen čovjek, žena, djeca

Čović David
Sa ženom i djecom

Prša Viktorija
U svojoj Hrvatskoj, zaposlena i s djecom

Mikec Ivana
Vidim se opet u ovome malome gradu, ali tada kao profesorica koja će svojim primjerom nekoga poticati na glazbu.

Milovac Ivana
Kao ravnateljica učeničkog doma

Jaković Josip
U svojoj firmi

Pekić Josip
U svom lancu restorana kao šef

Perić Josip
U svojoj privatnoj klinici za ginekologiju i porodništvo

Posavec Leonarda
Radim izvan Hrvatske bilo kaj osim ugostiteljstva

Tašić Antun
Na poslu

Jaković Danijela
U Minkenu

Balog Marijan
U Njemačkoj sa jednom damom

Zlatar Matea
U restoranu kao kuhar

Fuk Roa
U školi

Horaček Rok
U stranoj zemlji

Jaković Tadej
Na odmoru - Karibi

Meašić Tea
Glavna medicinska sestra na rodilištu

Djekić Alen
Auf Deutschland

Đorđević Antonija
Negdje na moru kao medicinska sestra

DOMSKI VREMENOPLOD